

Bölcsődénk lassan fél éve tartó projektje a Varázserdő névre hallgató játszókert létrehozása. Ezalatt az idő alatt a gondos tervezés után elindult a megvalósítás, és egyre több elképzelésünk ültetődik át a gyakorlatba. Ennek apropóján gondoltuk, hogy összefoglaljuk, miért is tartjuk szívügyünknek azt a fajta tevékenységet, amivel a gyerekek a Varázserdőben találkozhatnak.

1. A nem hagyományos játékok jelenléte segíti a kreativitás, a fantázia és a problémamegoldó képesség fejlesztését. A kis lábasokba, edényekbe, kupákba a műanyag játék ételek helyett kerülhet homok, víz, növények, termések, amiket kedvükre kevergethetnek, öntögethetnek, pakolhatnak. Ehhez jóval nagyobb képzelőerőre van szükség. A játék ételeknél egyértelmű, hogy mit lehet velük játszani, és hogy az micsoda. A természetben való „főzőcskés” viszont nagyobb kreativitást igényel, és sokkal több lehetőség is rejlik benne. És ez csak egy a számtalan ötlet közül. Láttunk már például kilógó bokor ággal sorompót kialakítani is.

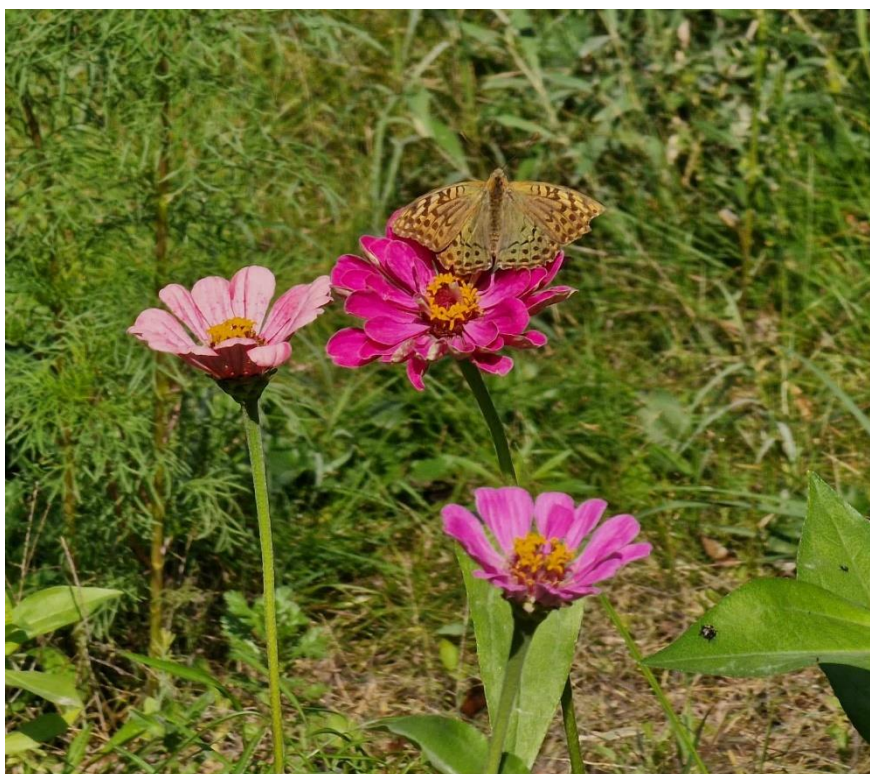
2. A természetes anyagok jelenléte (minden, ami nem műanyag) fejleszti a taktilis érzékelést – észlelést. A taktilis érzékelés a bőrön keresztül történő tapasztalást, inger felvételt jelenti. Egyrészt a különböző anyagok pusztá érintése is egy nagyon fontos tapasztalás, amellett, hogy közben az agyban folyamatosan új idegpályák, kapcsolatok alakulnak ki. Másrészt a hőmérséklet, súly, forma érzékelése – észlelése is nagyon fontos tapasztalási és tanulás lehetőségeket foglal magában.

3. A hagyományos értelemben vett kerti eszközöket (mászóka, csúszda) farönkökkel, fatörzsekkel, földkupacokkal helyettesítjük. Ezeken az eszközökön sokkal változatosabb formában tanulhatják, gyakorolhatják és alkalmazhatják a gyerekek a különböző mozgásformákat. Egy – egy ilyen mozgás kivitelezése közben az agy több területe is bekapcsol, hiszen a mozgás megtervezésén és végrehajtásán kívül, érzékeli a gyermek a fa anyagát, felületét (pl. sima, göcsörtös), méretét, illatát. A fentebb említett területeken végzett mozgások soha nem lesznek kétszer egymás után ugyanolyak. Például egy földkupac minden nap változik, változik a magassága, a meredeksége, a föld milyensége. Így az egyik alkalommal megtanult mozgásforma, a test helyzete már nem biztos, hogy célravezető lesz a következő „hegymászásnál”. Folyamatos alkalmazkodókészséget igényel ez a gyerekek részéről, ami így szintén fejlődik.

4. Az erdőben nincs semminek meghatározott helye. A homok kihordható a homokozóból, a termések, eszközök bárhova pakolhatóak, a játékidő végén nem kell semmit a helyére pakolni. Ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy nem fontos az, hogy a gyermekek megtanuljanak elpakolni maguk után, vagy bizonyos szabályokat megtanuljanak betartani. Sőt! A fejlődésnek ezek is nagyon fontos állomásai, a társadalmi élet alappillérei, és az nagyon jó, ha az intézmény csoportszobáiban, vagy otthon biztatjuk a gyermeket, hogy a játék végeztével segítsen a pakolásban. De legalább ugyanekkora szükség van olyan részekre egy napban, amikor nincs semmilyen beavatkozás a gyermeki tevékenységbe. Ehhez a ponthoz hozzátartoznak a lehetőségeink is. Van egy viszonylag nagy terület, ahol egyszerre kevés gyermek tevékenykedik, nem lesz zsúfolt a terület, így kicsit engedékenyebbek lehetünk, és ezért nem lehetünk elég hálásak! (Egyébként, amikor a játékidő végéhez közeledve a felnőttek elkezdenek kicsit összepakolni, a gyerekek szinte kivétel nélkül kapcsolódnak be.)
5. A természeti jelenségek megfigyelése is sok terület fejlődésére van pozitív hatással. A természetben a különböző érzékszervek kiélesednek, nagy szükség van a látásra, hallásra, tapintásra, szaglásra. Ismerkednek a gyerekek a rész – egész viszonyával, azzal, hogy hogyan fedezzenek fel, találjanak meg részleteket. Szükség van türelemre is, hiszen sokszor várni kell egy – egy pillangó vagy madár felbukkanására, amit éppen megfigyelünk. A természet megismerésével, megszerettetésével a gyerekek kötődni fognak az őket körülvevő világhoz, ami az alapja egy későbbi környezetvédő attitűd kialakulásának.

6. A gyerekek játékában itt a felnőtt csak a feltételeket biztosítja. A gyerekek érdeklődését maga a környezet, a kikészített eszközök keltik fel. Ez elég motivációt biztosít a felfedezéshez, a tanuláshoz, kielégíthetetlen kíváncsiságuk pedig folyamatosan fenntartja ezt a motivációt.

7. Az ilyen jellegű időtöltés rengeteg szociális kompetenciát fejleszt. A közösen eltöltött idő formálja a közösséget, a gyerekcsoportok tagjai egymás társai a felfedezésben. A felmerülő problémák során segítik egymást, ha valaki valamit már megtapasztalt és tud, azt megosztja társaival. A Varázserdőben töltött idő alatt szinte semmilyen konfliktus nem alakul ki a gyerekek között. Nem vesznek össze a játékokon, mindenkinek jut bőséggel mindenből, vagy pillanatok alatt találnak más elfoglaltságot.

8. További, de nem elhanyagolható, szakmai szempont, hogy egy ilyen környezetben történő játéktevékenység során megfigyelhetjük a gyerekeket, és olyan információkhoz juthatunk, amikhez egy csoportszobában végzett megfigyelés során valószínűleg soha nem tudnánk meg. Ilyenek például a mozgásállapotra, problémamegoldó képességre, kreativitásra vonatkozó információk.